

РЕШЕНИЕ

№ 513

гр. София, 01.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 25.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **11519** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 1, ал. 2 от Закона за отговорност на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по предявен иск от [фирма], [населено място], чрез управителя В. Т. срещу Държавна агенция за метрологичен и технически надзор с искане за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди от отменено с влязъл в сила съдебен акт по НАХД 6441/2017г. по описа на СРС Наказателно постановление /НП/ № КГ-2011/10.03.2017г., издадено от Заместник Председателя на ДАМТН, с цена на иска 1 300 лв., което представлява сторените по делото разноски, от които 1000 лева заплатен адвокатски хонорар и 300 лева заплатен депозит за изготвена по делото съдебно -химическа експертиза. Претендира се присъждане и на лихви за забава върху неизплатената главница, считано от датата на решението в сила – 22.10.2019г., както и на разноски по настоящото съдебно производство – държавна такса за образуването му и адвокатско възнаграждение, съответно 50 лева и 400 лева.

В проведеното съдебно заседание ищецът се представлява от адв. В. Г., който поддържа исковата молба. Счита, че са налице всички изискуеми предпоставки, обективирани в чл. 1 ЗОДОВ. Представя списък с разноски по чл. 80 ГПК, ведно с фактури и платежни нареждания.

Ответникът не се представлява.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура поддържа

становище за основателност на предявения иск.

Административен съд София-град, Второ отделение, 48-ми състав, след като взе предвид релевираните с исковата молба основания, доводите на страните, прецени събраните по делото относими доказателства по реда на чл. 235 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

С Решение от 19.02.2019г., постановено по КАНД № 6441/2017 г. по описа на СРС е отменено Наказателно постановление № КГ-21011/10.03.2017г., издадено от Заместник председателя на ДАМГН, с което, на основание чл. 67, ал.2 от Закона за енергията и възобновяемите източници, на дружеството е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 50 000 лева.

От приложените и приети като писмени доказателства в исковото производство документи се установява, че ищецът е бил представляван в проведеното дело, образувано по повод оспорването на цитираното НП от адв. В. Г., за което е налице договор за правна защита и съдействие и пълномощно, съгласно което договореният и заплатен от дружеството е в размер на 1000 лева.

Отменителното решение на СРС е потвърдено и влязло в сила след проведена касационна проверка по КАНД № 4254/2019г. по описа на АССГ, с окончателно решение №6138 от 22.10.2019г.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Предявеният иск е процесуално допустим като предявен от страна, която има правен интерес и срещу ответник, който е пасивно легитимиран по него. След като са въведени твърдения за причинена вреда на ищеца, която е в причинна връзка с отменено по съдебен ред наказателно постановление, е налице спор по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ за вреди от административна дейност, който е подсъден на административните съдилища - Тълкувателно постановление № 2/ 19.05.2015 г. по т. дело № 2/ 2014 г. на ВКС и ВАС на РБ.

Съгласно разпоредбата на чл. 203 АПК, гражданите и юридическите лица могат да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Съгласно чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, Държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, а според чл. 4 ЗОДОВ държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това дали са причинени виновно от длъжностното лице.

Фактическият състав на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за ангажиране отговорността на Държавата и общините за вреди съдържа няколко елемента, а именно: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, актът, действието или бездействието да са извършени при или по повод изпълнение на административна дейност, да са отменени по съответния ред; от тях да е настъпила вреда, както и да е налице причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. При липса на някой от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по посочения ред.

В случая, вредите се претендират от незаконосъобразно наказателно постановление, с което съдът приема, че е налице първата предпоставка за ангажиране отговорността

на ответника по смисъла на ЗОДОВ. Установено е, че с влязъл в сила съдебен акт е отменено НП №КГ-2011/10.03.2017г. на Заместник Председателя на ДАМТН.

По своята правна същност наказателното постановление представлява държавновластнически правораздавателен акт, който се издава в опростено състезателно производство след сезиране за решаване на конкретен административнонаказателноправен спор, при самостоятелност и независимост на произнасящия се орган, отменимо единствено по съдебен ред. От друга страна, издаването на наказателни постановления представлява форма на административна дейност, свързана с налагане на санкции за неизпълнение или нарушение на административни задължения. В тази връзка съдът приема, че наказателното постановление, което е отменено по реда на ЗАНН представлява незаконосъобразен акт по смисъла на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ и е основание за ангажиране на отговорността на държавата и общините.

С Тълкувателно решение № 1/15.03.2017 г. по т. д. № 2/2016 г. на ОСС на I и II колегия на ВАС е разрешен въпросът и по отношение на причинната връзка между постановленията незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. Прието е, че при предявени пред административните съдилища иски по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ за имуществени вреди от незаконосъобразни наказателни постановления, изплатените адвокатски възнаграждения в производството по обжалването и отмяната им, представляват пряка и непосредствена последица по смисъла чл. 4 ЗОДОВ. Налице е и причинно-следствена пряка връзка между отменените наказателни постановления и направените деловодни разноски, представляващи претърпяна загуба, съизмеряваща се с паричните средства, които ищецът е заплатил, за да реализира правото си на защита срещу незаконосъобразния акт на администрацията. Тези разходи са в пряка и непосредствена връзка и са извършени само по повод защитата на ищеца срещу наказателно постановление. В случай, че такова не е издадено от ответника, ищецът нямаше да направи тези разноски, съответно да претърпи имуществени вреди. Разноските са разходи по водене на делото. Разноските за правна защита са разходи за производството и включват възнаграждение за адвокат. Договорът за адвокатска услуга се сключва между клиент и адвокат, като писмената форма е форма за доказване. С него се удостоверява, както че разноските са заплатени, така и че са договорени. Само когато е доказано извършването на разноски в съответното производство, те подлежат на присъждане, като тяхното доказване е относимо към основателността на искането. В този смисъл е и Тълкувателно решение № 6/2012 г. от 6.11.2013 г., ОСГТК на ВКС, т. д. 6/2012 г., приложимо субсидиарно и за разноските в наказателните и административни производства.

Налице са и останалите изискуеми от закона предпоставки – причинени на ищеца имуществени вреди и причинно следствена връзка между претърпените вреди и отмененото наказателно постановление. Настоящият съдебен състав възприема тезата на ищеца, че са му причинени имуществени вреди, изразяващи се в разноски за процесуално представителство от адвокат, направени при обжалване на незаконосъобразен акт на администрацията. Както се посочи по-горе, договореното възнаграждение е било в размер на 1000 лева. Ето защо, съдът приема, че е доказано заплащане на адвокатско възнаграждение за процесуално представителство, отразено в пълномощното. Това плащане се намира в пряка и непосредствена връзка с горесцитираното НП, отменено по съдебен ред, поради което същото се явява вреда, по

смисъла на чл. 1 от ЗОДОВ, която следва да се репарира по настоящия исков ред, т. к. към момента на водене на производството пред СРС /изменението на ЗАНН, предвиждащо възможност за претендиране и присъждане на разноски е с ДВ, бр.94/2019г., считано от 29.11.2019г., а делото е приключило хода си на 10.07.2019г./липсва специален такъв в ЗАНН или друг процесуален закон, касаещ административнонаказателните производства.

Аналогични са изводите на съда и относно направените разноски за заплащане на съдебно-химическа експертиза по делото в размел на 300 лева, за което по делото са налични доказателства.

След като е липсвала процесуална възможност да се упражни претенцията за разноски в административнонаказателното производство от лицето, санкционирано неоправдано с административно наказание /в този смисъл ТР № 2/ 03.06.2009 г. на ОСК на ВАС/, се налага извод, че направените от него разноски за правна помощ в хода на това производство, приключило с отмяна на наказателното постановление, представляват имуществена вреда, която не му е възстановена в рамките на това производство.

В заключение, доказани са всички елементи на фактическия състав на предявения иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ за ангажиране отговорността на ответника за обезщетяване на претърпените от ищеца имуществени вреди.

Въз основа на изложеното, съдът приема, че предявеният иск е основателен за претендираната сума от 1 300 лв., представляваща обезщетение за причинените на ищеца имуществени вреди изразяващи се в платено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство при обжалване на цитираното НП и заплащане на депозит за експертиза, като вредата е пряк и непосредствен резултат от издаденото НП /Тълкувателно решение № 1 от 15.03.2017 г. на ВАС по т. д. № 2/2016 г., ОСС, I и II колегия/.

Съдът намира, че същата следва да бъде присъдена ведно със законната лихва върху същата, считано от датата на влизане в сила на отменителното решение /22.10.2019г./, съгласно Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 г. на ВКС по т. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК, до датата на окончателното ѝ изплащане.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, в полза на ищеца следва да бъдат присъдени направените и своевременно поискани и доказани по настоящото дело разноски в общ размер от 450 лева заплатени държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Ръководен от гореизложеното и на основание чл. 203 от АПК, във връзка с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, Административен съд София-град, Второ отделение, 48-ми състав
РЕШИ:

ОСЪЖДА Държавна агенция по метрологичен и технически надзор да заплати в полза на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК] [населено място] сумата от 1 300 / хиляда и триста/ лева, представляваща доказана по делото вреда, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 22.10.2019г. до датата на окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА Държавна агенция по метрологичен и технически надзор да заплати в полза на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК] [населено място] сумата от 450 /четиристотин и петдесет/ лева, представляваща държавна такса и адвокатско възнаграждение по настоящото производство.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд, с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: